

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๕

“หัวใจของชาติไทยอยู่กับหลวงตา”

เมื่อวานนี้ทองคำได้ ๑ บาท ดอลลาร์ได้ ๑๓๔ ดอลลาร์

ลูกศิษย์ : ได้ข่าวว่าหลวงตาถูกทำร้ายหรือ

หลวงตา : เรื่องโลกสงสารอย่าเอามายุ่งกับเรา

ลูกศิษย์ : หนูจะไปแก้แค้นให้ใจคะ ใครทำหลวงตาเราได้หรือ

หลวงตา : แก้แค้นอะไร ใครมาผูกเราพอจะมาแก้วะ หลวงตาไม่ได้ติดข้องอะไร ๆ ทั้งนั้น มีความหมายมั่นปั้นมืออยู่กับทองคำ ๑๐ ตัน จะเป็นจะตายมันจะอยู่ในจุดนั้น นอกนั้นไม่ยุ่งกับใคร

ลูกศิษย์ : ตอนนี้องค์ทองแพงอย่าเพิ่งให้ถวายเป็นพระ

หลวงตา : พวกเรามีแต่พวกการค้าราคาแพงกว่าทองทั้งนั้น

[ลูกศิษย์สาธุพร้อมกัน]

ลูกศิษย์ : ยังไม่ถวายคะ อยากให้หลวงตาอยู่นาน ๆ คะ

หลวงตา : อยู่นานเท่าไรยิ่งคิดดอกแพงขึ้นนะ พูดตามความจริง คือหลวงตาตั้งจุดไว้อย่างนั้นจริง ๆ ให้พอเหมาะพอดีกับคนทั้งชาติเรา ๖๒ ล้านคน คราวนี้เป็นคราวยิ่งใหญ่ที่เราฟื้นฟูชาติของเราขึ้นมา แล้วเครื่องหมายแห่งการฟื้นฟูนี้คืออะไร หนึ่งก็คือทองคำและดอลลาร์เคียงกันไป นี้จุดใหญ่เราเอาสองจุดนี้ จึงมีความมุ่งมั่นปั้นมืออย่างหนักทีเดียว จะเป็นจะตายอะไร หลวงตายังไม่ตาย ยังจะเอาทองคำให้ได้ ๑๐ ตันเสียก่อน

ลูกศิษย์ : ยังไม่ถวายถึง ๑๐ อยากให้หลวงตาอยู่นาน ๆ

หลวงตา : อยู่นาน ๆ อยู่ไปหาประโยชน์อะไร ไม่ได้อะไร อยู่เปล่า ๆ ไม่เกิดประโยชน์ ไม่เอา ได้ประกาศให้พี่น้องทั้งหลายทราบแล้ว เรื่องจุดมุ่งหมายของชาติไทยเรามารวมอยู่ในจุดทองคำหนัก ๑๐ ตัน เราประมวลมาหมดเลย มาจุดนี้เด่นมากที่สุดทีเดียว สมชื่อสมนามทุกอย่าง รวมอยู่ในจุด ๑๐ ตัน หลวงตานี้พอใจอย่างยิ่งจึงได้เรียนให้บรรดาพี่น้องทั้งหลายได้ทราบทั่วหน้ากัน เวลานี้เป็นเวลาที่เราฟื้นฟูชาติไทยของเราซึ่งกำลังจะจมอยู่จนกระทั่งนับวันเวลานาทีไว้เลย

ลูกศิษย์ : หลวงตาขา ๑๐ ตันแน่ ๆ นะคะ ไม่ใช่ ๑๐ ตันแล้วขึ้นเป็น ๒๐ ตันนะคะ

หลวงตา : โอ๊ย อย่าด่วนขึ้น ให้มันขยับขึ้นไปเสียก่อนซี เราพยายามจะให้ได้ ๑๐ ตัน พี่น้องทั้งหลายทุกคน ๆ เราเป็นชาติไทยของเราเต็มตัว ๖๒ ล้านคน การแสดงออกแห่งความรักชาติของเราคือทองคำเป็นจุดสำคัญมาก จากความเสียสละของเราด้วยความพร้อมเพรียงสามัคคีกัน มีหลวงตาเป็นจตุรรวมของพี่น้องทั้งหลายจะพุ่งเข้าสู่คลังหลวงแล้วเด่นเห็นทั่วโลกเลย ทองคำถ้ำลงได้ถึง ๑๐ ตันแล้วทั่วโลก เมื่อเร็ว ๆ ประเทศไหนที่เขามาอวดหน้าเราอยู่ ที่เขาได้อะไร เป็นพันบัตร์

ลูกศิษย์ : เกาหลีใต้ครับ ได้ทองคำ ๔ ตันแล้วเขาออกพันบัตร์ไว้เป็นประกันให้ประชาชนที่มาถวายทอง

หลวงตา : เราฟังตั้งแต่นั้นมา ฟังไว้ลึก ๆ ไว้ลึกเกินไป เลยลืม จำได้แต่ได้ ๔ ตัน เราคิดไว้นั้นเทียบเข้ามานี้ทันที คราวนี้เราชนะเขาแล้ว เวลานี้ได้ ๕ ตันกว่าแล้วเมืองไทยเรา ด้วยน้ำใจของพี่น้องชาวไทยเรา ๕.๑๒๐ กิโลกรัม หรือ ๕ ตัน ๑๒๐ กิโลกรัม นี่เป็นน้ำใจของพี่น้องชาวไทยเราที่รักชาติ แสดงน้ำใจออกมาให้เห็นอย่างชัดเจนแล้วไม่มีอะไรเป็นเครื่องตอบแทนเลย ให้ด้วยน้ำใจ ๆ เด่นกว่าของเขาที่เขาหาเรื่องนั้นประกัน ๆ เพื่อจะพุ่งขึ้น พวกเราน้ำใจของชาวไทยเราพุ่งทีเดียวเลย ๕ ตันแล้วเวลานี้ ให้มันเห็นชัด ๆ อย่างนี้ อย่าไปยอมแพ้ใครง่าย ๆ หลวงตายังไม่พาแพ้อย่าแพ้ะ ยังไงก็เอากัน

เวลานี้เงินสดในธนาคารเราไม่มีมากนะ อยู่ที่อุตรฯนี้ประมาณไม่ต่ำกว่า ๑๐ ล้าน เงินสดนี้เป็นสองภาค ทั้งเข้าทองคำทั้งแยกออกช่วยคนทั่วประเทศ มาล้อมอยู่ตลอดทุกวัน ๆ

เอานะพี่น้องชาวไทยเรา วันพรุ่งนี้เราจะช่วยสามแดนโลกธาตุนี้ เราทำบุญอุทิศให้ต่างท่านต่างตั้งหน้าตั้งตาอุทิศส่วนกุศลถึงผู้ล้มผู้ตาย บรรดาพ่อแม่พี่น้องญาติมิตร สัตว์ทั้งหลายทั่วแดนโลกธาตุวันพรุ่งนี้ เริ่มตั้งแต่บัดนี้ไป เราทำบุญอุทิศส่วนกุศลให้บรรดาสัตว์ทั้งหลายซึ่งมีความจนตรอกจนมุมมากจริง ๆ ไม่ใช่บ่อย ๆ พวกเราไม่เห็นเฉย ๆ เรานอนเพลินอยู่ เพลินกินเพลินไปเพลินมา เขาทุกข์จะเป็นจะตาย อาศัยคนอื่นที่จะอุดหนุนเขา เวลานี้เราต่างคนต่างตั้งใจอุทิศส่วนกุศลทุกคนนะ อุทิศส่วนกุศลแก่ส่วนกุศลแก่บรรดาสัตว์ทั้งหลายทั่วสามแดนโลกธาตุ หมิ่นโลกธาตุมีในธรรมทั้งนั้น

ลูกศิษย์ : หลวงตาจะมีคนบอกว่าหลวงตาเปิดโลกธาตุ หนูดีใจจะมอดู แต่เขาบอกเราไม่เห็นหรอก หลวงตาเห็นองค์เดียว หนูเลยไม่มาเลย

หลวงตา : สัตว์ทั้งหลายที่จนตรอกจนมุมทั่วแดนโลกธาตุ เต็มไปหมดนะ พระพุทธเจ้าเท่านั้น โลกวิทู แจ่มหมดเลย ไม่มีปิดบังลึบคือพระญาณหยั่งทราบ จะเอาไว้ที่ไหนก็ไม่มีปิดบังได้เลย พุ่งถึงหมดเลย นี่แหละโลกวิทูที่เป็นศาสตรา

เอกสอนพวกเราทั้งหลาย คือทรงรู้ทรงเห็นทุกสิ่งทุกอย่างซึ่งพวกเราทั้งหลายไม่เห็นเลย และพวกนี้ได้รับความทุกข์ความทรมานลำบากลำบากน้อยเพียงไร มนุษย์เราก็ไม่เห็น เพราะฉะนั้นมนุษย์เราจึงลืมนึกว่าจะไม่ได้รับความทุกข์เหมือนสัตว์ทั้งหลายเหล่านั้น ฉะนั้นจึงให้พี่น้องทั้งหลายได้ทราบ ศาสดาองค์เอกเป็นผู้สอนธรรมเหล่านี้ ไม่มีสองเลย พระญาณหยั่งทราบทั่วถึงหมดเลย นี่ละที่ว่าทำบุญอุทิศส่วนกุศล

ใน ตีโรกฤษทกัณฐสูตร ท่านก็แสดงเอาไว้ถึงเรื่องสัตว์ทั้งหลายที่มาได้รับส่วนบุญส่วนกุศล ท่านแสดงไว้เป็นจุดหนึ่ง แล้วท่านแสดงไว้อย่างกว้างขวาง คือหมายถึงว่า สัตว์ทั่วแดนโลกธาตุไม่มีช่องว่างเลยนะ ดินฟ้าอากาศที่ไหนไม่มีช่องว่างที่จิตวิญญาณของสัตว์จะไม่มี ไม่มีอะไรหนาแน่นยิ่งกว่าวิญญาณของสัตว์เต็มทั่วแดนโลกธาตุ นี่ละที่ว่าสัตว์เกิดสัตว์ตาย คือเป็นอยู่อย่างนี้ตลอด ไร้ที่ว่าสูญ ๆ มันหลับตาพูด พวกนี้พวกจมลงนรก ๆ เพราะมันบอกว่านรกไม่มี มันจะลงเอง ให้ไปพิสูจน์ตัวเองว่านั่นละอะ พระพุทธเจ้ามอบให้ไปพิสูจน์ตัวเอง ใครว่าบาปบุญนรกสวรรค์ไม่มีแล้วให้ไปพิสูจน์ตัวเอง เอ้า ถ้าวานรกไม่มีอย่าทำความดีให้ทำแต่ความชั่ว ลงทันที การกระทำเป็นเครื่องประกันตัว ทำแล้วเป็นส่วนดีหรือส่วนชั่ว นั้นแลเป็นคือเป็นตราประกันตัวแล้ว ทำชั่วต้องได้ชั่วแน่นอน ทำดีต้องได้ดีแน่นอน ประกันตัวตลอดไป ให้พากันจำเอาละ

เราพูดจริง ๆ เราเชื่อหมดทุกอย่างเลย พอมันจำขึ้นนี้เท่านั้น ใครไม่เห็นก็ตามไม่รู้ก็ตาม มันไม่ได้สนใจกับใครเลย เช่น จำอยู่ต่อหน้านี้ จะเอาใครมาเป็นพยานเห็นอยู่ที่นี่ เข้าใจไหม ใครอยากเห็นใครอยากดูก็ดู ใครตาบอดก็ไม่เห็น ไม่สนใจก็ไม่เห็นเท่านั้นอันนี้ ผู้เห็นเห็นอยู่ ผู้ดูดูอยู่ นั้นละพระพุทธเจ้าจึงไม่หาใครมาเป็นพยาน ตรัสรู้ปั้งขึ้นมาพระองค์เดียวเท่านั้นสอนโลกได้ทั่วแดนโลกธาตุ สอนด้วยความรู้ความเห็น พอพูดอย่างนี้แล้วเรายังระลึกถึงพ่อแม่ครูอาจารย์มัน ท่านพูดถึงเรื่องสามผง ท่านกำลังเทศน์สอนพระอยู่สามผง นี่ท่านพูดเองนะ อู๊ย นำอัสจรรยนะ ท่านกำลังเทศน์สอนพระอยู่ ประมาณสัก ๓ ทุ่มนี่ละท่านว่า จิตมันแยบออก ออกจากวงเทศน์สอนพระ ที่แรกจิตก็พุ่งเทศน์สอนพระ แยบออกไปเลย สว่างจ้าไปเห็นพญานาคกับบริษัทบริวารเต็มอยู่แม่น้ำลำสงคราม

จากนั้นไม่นานท่านก็บอกเลิกกันแล้วจะรับแขกพิเศษ นั้นเห็นไหมละ นี่ท่านพูดนะ พอจากนั้นเลิกแล้วท่านก็ไป แผลเมตตาไปถึงพวกนั้น เทศน์ว่าการสอนพวกนั้นเข้าใจไหมละ นี่ละอย่างนี้พวกเราไม่เห็น ท่านเทศน์อยู่นี่เปรี๊ยะ ๆ สอนพระอยู่ จิตแยบออกไปสว่างจ้าไปนุ่นเลย มองไป โอโห้ย พญานาคเป็นหัวหน้าอยู่ฝั่งแม่น้ำลำสงครามที่บ้านสามผง เราไปหมดแล้วที่เหล่านี้ แต่ท่านพูดเราก็ระลึกได้ถึงที่ว่า สงครามกับบ้านสามผงไม่ห่างไกลกันนัก ท่านเทศน์อยู่ที่วัดป่าสามผง ท่านไปสร้างวัดสามผง พอกำลัง

เทศน์ไป ๆ จิตมันแย็บออกนี้สว่างจ้าไปเลยนุ่น มองดู โอ้ย พญานาคกับบริษัทบริวาร เต็มหมดเลยทางนั้น ท่านก็เลยงดทางนี้ จากนั้นท่านก็เลิกไป แล้วท่านก็แผ่เมตตา เทศนาว่าการสั่งสอนพวกพญานาค นั้นเห็นใหม่ละ พวกมันฟังเอาซิ หลวงปู่มั่นพูดอะไรนี้ ก็ลูกศิษย์ตาคิดว่างั้นเถอะ จะเคลื่อนไปไหน หลวงปู่มั่นพิสดารมากเรื่องอย่างนี้

เอาอีกวันหนึ่งเราระลึกได้ คือตามธรรมดาเรานี้มีครูบาอาจารย์ผู้ใหญ่ ๆ ซึ่งเป็น ลูกศิษย์ผู้ใหญ่ของท่านไปเยี่ยมท่าน เราจะไม่ละสายตาเลย จะคอยจ้องดู ครูบาอาจารย์ องค์นี้ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของท่านเป็นผู้ใหญ่ ๆ องค์นี้มาท่านจะปฏิบัติปฏิสันถารต้อนรับ อย่างไร ทั้งภายนอกภายใน องค์นี้มาจะปฏิบัติอย่างไร เราจะไม่ให้พลาดสายตาเลย จะคอยสังเกตอยู่ตลอดเวลา แล้วก็ตรงตามที่เราสังเกตไว้ด้วยนะ เราเฝ้าก็ตามแต่เราก็ สังเกต องค์นี้มาปฏิสันถารต้อนรับอย่างนี้ องค์นั้นมาปฏิสันถารต้อนรับอย่างนั้น ๆ ไม่ เคยซ้ำกันนะ บรรดาลูกศิษย์ลูกหาที่ไปหาท่านแต่ละครั้งละคราว เราจะสังเกตอยู่ตลอดเวลา การปฏิสันถารจะไม่เหมือนกัน

ที่วันนั้นท่านอาจารย์ฝันท่านก็ไปหนองผือ พอไปนั่งลง เราปกติขึ้นก่อนแล้ว ยิ่งครูบาอาจารย์องค์ที่เคารพบูชาซึ่งเป็นลูกศิษย์ผู้ใหญ่ของท่านมาด้วยแล้ว ยิ่งจะไม่ละ สายตา เราจะจ้องอยู่นั้นตลอดเลย เราก็นั่งแอบอยู่นั้น พอท่านขึ้นไปท่านกราบ นิสสัยท่าน อาจารย์ฝันนี้งามมาก สวยงามมาก เราทั้งเคารพทั้งเลื่อมใสทั้งรักท่าน นิสสัยครูบา อาจารย์ทั้งหลายลูกศิษย์ของท่าน ท่านอาจารย์ฝันองค์หนึ่ง มีกิริยานิสสัยนุ่มนวลทุกอย่าง เหมาะสมหมดเลย พอกราบท่านอาจารย์มั่นซึ่งนั่งอยู่ชั้นบนสูงกว่ากันเล็กน้อย พอกราบ เสร็จแล้ว ท่านอาจารย์ฝันว่า “วันนี้หอมอะไรแปลก ๆ นะ” ฟังซึกนักปราชญ์ท่านคุยกัน วันนี้หอมอะไรแปลก ๆ นะ ท่านว่างั้น “เอ้อ ใช่แล้ว” นั้นเห็นใหม่ตอบกันแล้วนะนั่น เอ้อ ใช่แล้ว เราก็จับเอาไว้เลย เท่านั้นละท่านไม่พูดกันมาก ท่านอาจารย์ฝันท่านยิ้ม แต่ สำหรับหลวงปู่มั่นท่านไม่ยิ้มท่านธรรมดา เพราะท่านชินกับสิ่งเหล่านี้มาพอแล้ว พอทาง นี้กราบเสร็จเรียบร้อย เอ้อ วันนี้มันหอมอะไรแปลก ๆ นา ท่านว่างั้น เอ้อ ใช่แล้ว ท่าน ทราบกันแล้วนะนั่น

พอวันหลังได้โอกาสแล้วก็ขึ้นไปหาท่าน ก็เลยกราบเรียน จะไปถามตรง ๆ ไม่ได้ นะ เตียวหน้าผากแตกไม่ได้นะ ต้องหาอุบายหาลีลาหาฉลาดเข้า พูดนั้นพูดนี้ เข้าไป ตรงนั้นบ๊ีบ เข้าได้จังหวะพอดี เราก็ถามถึงเรื่อง ที่ท่านอาจารย์ฝันมากกราบพ่อแม่ครู อาจารย์พอจบลงท่านพูดขึ้นมาพร้อมกับยิ้มว่า วันนี้หอมอะไรแปลก ๆ นา นั้นท่าน หมายความว่าอย่างไร ไม่ทราบความหมาย จะหมายความว่าอย่างไร ก็พวกรุกขเทพเต็ม เขา มาอนุโมทนาฟังธรรม คือวันนั้นพระจะมาก ท่านจะเทศนาว่าการ จะไม่หอมอย่างไร พวก รุกขเทพเต็มหมดเลยแถมนี้ มารอฟังเทศน์ อย่างนั้นนะเห็นไหม ท่านว่า เอ้อ ใช่แล้ว

นั่นละใช้อันนั่นเอง ท่านเข้าใจกันแล้วนะนั่น คือทางนี้ก็เห็นพวกเทพเข้าใจไหมละ ท่านเองก็เห็น พวกเรตาบอดไม่เห็นก็ด้อมไปถามท่าน ยังดีนะท่านไม่ตีตาเอา ตาไม่มีเหรอ ท่านว่า

เราไม่ลืมนะ ท่านก็เล่าให้ฟังด้วยดี เพราะเข้าโอกาสดี ๆ นี้ จะไปถามบุ่มบ่ามไม่ได้นะ ต้องมีท่ามีลีลาเข้าท่านั้นท่านี้ออยหลบคอยหลีกอยู่เรื่อย กับจอมปราชญ์ของเล่นเมื่อไหร่ พ่อแม่ครูอาจารย์มันจอมปราชญ์สมัยปัจจุบัน

ลูกศิษย์ : แล้วต้องเข้าพบกลางคืนหรือเปล่านั้น

หลวงตา : กลางคืน นี่หมายถึงพวกรุกขเทพ คือพวกเทพนี้มาหลายชั้นมากตามที่ท่านเล่าให้ฟัง ตั้งแต่ท้าวมหาพรหมก็มี ชั้นพรหมโลกลงมาก็มี แล้วเทวดาเป็นชั้น ๆ ลงมา บางทีมามากต่อมาก พูดอย่างนี้มันย้อนไปถึงยายแก่คนนั้น ที่ว่ายายตั้ง แก่ไปเรียนอะไรจากใครละ แก่ก็ไม่รู้ว่าพวกนี้ชื่อว่าไง ๆ แก่เห็นละซิ แก่นั่งอยู่บ้านแก ตอนกลางคืนพวกเทพพวกท้าวมหาพรหมมาฟังเทศน์หลวงปู่มันเรา แก่อยู่บ้านแกก็ดูเหาะลอยมาบนอากาศ เหลืองอร่ามงามตาทุกสิ่งทุกอย่างอัศจรรย์เป็นระยะ ๆ คือเป็นคณะ ๆ มา คณะนี้เป็นอย่างนี้ คณะนั้นเป็นอย่างนั้น การแต่งเนื้อแต่งตัว รูปร่างผิวพรรณวรรณะอะไรนี่ละเอียดกว่ากันเป็นชั้น ๆ จนกระทั่งถึงวาระสุดท้ายเหลืองอร่ามไปหมดเลย

แกมาถามท่าน แก่ก็เล่าให้ฟังตั้งแต่ที่แก่เห็นผ่านมาบนอากาศแล้วลงที่หนองผือ แก่ก็ดูด้วยความอัศจรรย์ ไม่รู้ว่าเป็นอะไรต่ออะไร ไม่รู้ชื่อรู้นาม แต่เห็นได้ชัด ๆ ว่าการแต่งเนื้อแต่งตัว ผิวพรรณวรรณะของกายทิพย์แต่ละชั้น ๆ ของพวกเทพทั้งหลายจนกระทั่งถึงท้าวมหาพรหมไม่ได้เหมือนกันเลย ทำไมแกพูดอย่างนั้น มาแต่ชั้นหยาบของพวกเทพ ไม่ได้เอามนุษย์เราไปเทียบนะ ชั้นเทพที่ว่าอัศจรรย์แล้ว เวลามีกณะที่สองที่สามเข้ามานี่เลยหยาบไปเรื่อย แล้วชั้นละเอียดไปเรื่อย แก่เล่าถวายหลวงปู่มัน ท่านก็นั่งนิ่ง เราก็จ้อฟัง สุดท้ายแกถามท่านว่าเป็นพวกไหน ๆ แต่ท่านไม่ได้พูดมากนัก

ตอนที่แกจับจุดถามเน้นหนักก็คือว่า ที่เหลืองอร่ามไปหมดนั่นคืออะไร อัศจรรย์เหลืองอร่ามหมดเลย เวลาท่านตอบ อ้อ นั่นท้าวมหาพรหม ท่านไม่เห็นปฏิเสธ ท้าวมหาพรหมมาวาระสุดท้าย เป็นวาระสุดท้ายจริง ๆ เห็นไหมละ แก่เรียนอะไรเมื่อไหร่ แก่ไม่รู้ภาษา ภาษา แก่ก็เห็นชัด ๆ แต่ว่าไม่รู้ชื่อว่าไง ๆ มาจากที่ไหนแกไม่รู้ แก่รู้ตั้งแต่เหาะลอยผ่านมานี้เต็มไปหมดเลย เป็นคณะ ๆ ใหญ่ ๆ มา มีตั้งแต่ผู้ที่นำอัศจรรย์ทั้งนั้น ๆ วาระสุดท้ายท้าวมหาพรหมมา อันนี้ที่แกปักใจถามเอามากนะ มันเป็นอย่างนี้ทำไมผู้นี้ถึงอัศจรรย์นัก มองที่ไหนเหลืองอร่ามไปหมดเลย ท่านก็ตอบย่อ ๆ อ้อ นั่นท้าวมหาพรหม

นี่ละถึงไม่ได้เรียนก็ตาม ความจริงต่อความจริง ทางนี้เป็นนักรู้ ทางนั้นเป็นภาพที่จะให้รู้มันก็รู้ซิ อะไรผ่านมามันก็รู้ รับกัน ๆ ส่วนที่จะมีชื่อมีนามอยู่ที่ไหนต่อที่ไหน เป็นอีกแห่งหนึ่งต่างหาก ต้องพิจารณากระจายออกไปอีก แต่เวลาปัจจุบันเป็นอย่างนั้น

อ.รัตนา : มีเรื่องกราบเรียนเจ้าคะ เกี่ยวกับหนังสือหยดน้ำบนใบบัว เราสั่งพิมพ์หนังสือประมาณสามหมื่นเล่ม คิดเป็นเงินประมาณเก้าแสนบาท เงินที่เข้าอยู่ในบัญชีประมาณแสนหกหมื่นหกพันบาท ยังขาดอีกประมาณเจ็ดแสนห้าหมื่นบาท พวกครูก็โทรศัพท์มาขอก็เลยต้องพิมพ์เพิ่มอีกนิดหน่อย

อีกเรื่องหนึ่งเจ้าคะ คือดิฉันได้ฟังวิทยุเขาเอาเทศน์ของหลวงตาไปเปิด หลวงตาก็เทศน์บอกว่าเหมือนจะมีคนมาปองร้ายหลวงตา ดิฉันก็เลยทำจดหมายไปถึงรองผู้บัญชาการตำรวจ เพราะเขาเป็นลูกศิษย์ คุยกับเขา เขาบอกว่าให้ทำถึงท่านผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่ผ่านลูกศิษย์คือผ่านรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอความกรุณาจัดตำรวจสันติบาลสืบหากลุ่มบุคคลที่จะเข้าไปทำร้ายหลวงตามหาบัว วัดป่าบ้านตาด จ.อุดรฯ รายละเอียดไม่ต้องอ่านนะเจ้าคะ เขารับสำเนาหนังสือนี้ไว้ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เลขที่รับ ๓๔๕๙๐ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕ เวลา ๙:๑๕ น.ขณะนี้ก็ได้ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแล้วเจ้าคะ เขาสั่งตำรวจสันติบาลออกสืบว่าเป็นกลุ่มของใคร แล้วก็ทำไปทำไม ถ้ามีความก้าวหน้าอย่างไรลูกก็จะโทรศัพท์มาบอกผู้กำกับให้กราบเรียนหลวงตาเจ้าคะ

หลวงตา : สำหรับหลวงตานี้ละ คือหลวงตาพูดตามหลักความจริงที่ได้เห็นได้ยินได้ฟังอะไร ๆ มา ทราบเรื่องราวมายังไงเราก็เล่าตามนั้น ๆ อย่างที่ว่านี้เป็นความจริงเรียกว่าร้อยเปอร์เซ็นต์มาหลายแบบหลายฉบับ ที่เขามาบอกมากล่าวมากระซิบกระซาบเรื่องราว เป็นแต่เพียงว่าเขาไม่ได้บอกว่าการกลุ่มนั้นกลุ่มนี้คนนั้นคนนี้เท่านั้นแหละ ถึงเขาบอกเราก็พูดไม่ได้เข้าใจไหม อย่างไรก็ตามแต่เขาบอกหรือเขาไม่บอกเลย เราพูดไม่ได้อยู่แล้วเรื่องเหล่านี้ แต่ความเป็นจริงที่เป็นมายังไงนี้เป็นความจริง

อ.รัตนา : แต่ว่ายังไงตำรวจสันติบาลเขาก็ต้องเอาให้ได้ละคะ ไม่ว่าใครคะ แล้วก็ทำทำไมเจ้าคะ

หลวงตา : มาทุกแบบ คือลูกศิษย์ด้วยเจตนาหวังดีเขาพูดอย่างตรงไปตรงมาเลยก็มี ก็ชาติไทยเราเวลานี้หัวใจของชาติไทยอยู่กับหลวงตาบัวว่าอย่างนั้น เขาจะพยายามทุกวิถีทางเพื่อให้เราล้มแล้วชาติไทยจะเป็นของใคร เขาไม่พูด เขาพูดแต่จุดที่สำคัญ คือมีหลวงตาบัวเท่านั้นจะว่าอย่างนั้นเลย ในทั่วประเทศไทยนี้ มีมาหลายแห่งหลายมุม แต่เรื่องราวอย่างนี้คล้ายกัน ที่ว่าเขาจะพยายามกำจัดจะพยายามทำลาย

อ.รัตน : ฟังแล้วเครียดเจ้าค่ะ ลูกศิษย์หลายคนเครียดมากเจ้าค่ะ เลยต้องไปทำอย่างนี้เจ้าค่ะ เพื่อว่าให้เขาเอาออกมาซิว่ามันเป็นใครเจ้าค่ะ

หลวงตา : หลวงตาเป็นธรรม เพราะงั้นหลวงตาจึงพูดได้ตามที่ได้ยินได้ฟังมา จะเป็นใครหลวงตาก็ไม่พูดเป็นเรื่องอีกเรื่องหนึ่ง ๆ แต่ความจริงที่ออกมาสู่ที่เปิดเผยสาธารณะได้ ก็คือดังที่พูดออกมานี้ละ เป็นความจริงอย่างนั้น มีทุกแห่งทุกหน ไปที่ไหนก็เหมือนกัน เช่นยกตัวอย่างนะ เราพูดอย่างนี้มันเห็นมันถึงพูดได้ชัดเจน ที่เราไปบุรีรัมย์คราวที่แล้วนี้ พระก็มีมานะ เป็นพระมาที่จะบุกเข้าไปมาหาเรา แต่เจ้าหน้าที่ของเราล้อมรอบด้านอยู่ตลอด เวลามาเขาเข้าไปหาเรา พวกเจ้าหน้าที่ของเราห้าม ๆ ส่วนมากจะไม่มีเครื่องแบบ นอกเครื่องแบบทั้งนั้นเต็มไปหมดอยู่ในนั้น เวลาพวกนี้มา พระก็ห้ามไม่ให้เข้า แล้วก็มาอีกพวกหนึ่ง บางพวกขับรถยนต์มาเองเลย ขนาดนั้นละก็เห็นกันอย่างนี้ อย่างนี้ละเราพูดไม่ผิดใช้ไหมละ มันขับรถยนต์มาเองนะ ลงจากรถแล้วก็บึ่งเข้าไปหาเรา

อ.รัตน : เป็นตำรวจ (หมายถึงผู้กำกับ) ทำไมไม่จับเขาล่ะ

หลวงตา : ตอนนั้นเป็นตำรวจนอกเครื่องแบบ ถ้าในเครื่องแบบแล้วใครมาตัวนี้มาก็มาซินะ นี่ละอันหนึ่งนะ อันที่สอง ก็คือว่าขับรถมาเองเลยนะ โอ๊ย.ยิ่งทุเรศเรา ครั้งแรกสององค์ครั้งแรกมาสององค์นะที่ไปทางศรีสะเกษคราวที่แล้ว อันที่สามนี่ปลอมตัวบวชเป็นพระเข้ามาหาเรา แต่เขาไม่ให้เขา เขากลับออกไปสัก คนปลอมบวชว่าอย่างนั้น อย่างนี้ละมันมีมาอย่างนี้เท่าที่เราได้ยินได้ฟังมา

อ.รัตน : เห็นบอกว่ามาทำร้ายด้วยเจ้าค่ะ เห็นบอกมากริดที่แขนด้วยเจ้าค่ะ

หลวงตา : เอ่อ.กริดมี ๆ อันนี้ไปบ้านดงเย็น ดูว่ามาสององค์

ลูกศิษย์ : หลวงตาเทศน์อันนี้สงส์ของการทำร้ายพระอรหันต์

หลวงตา : เรื่องราวนี้มันเป็นอย่างไร คือเป็นความจริงถ้าหลวงตาได้ออกแล้ว ไม่มีสองว้างั้นเลย เราจะเอาคำเท็จโกหกมาพูดไม่ได้เป็นอันขาด เพราะฉะนั้นเราเห็นเรื่องราวที่มันเป็นฟินเป็นไฟอยู่ในเพศของพระเป็นเปรตเป็นผี เราจึงดูไม่ได้ว้างั้นเถอะ เพราะเราไม่เคยเห็น เราบวชมานานแล้ว การปฏิบัติตามหลักธรรมวินัยเราปฏิบัติมาเอาชีวิตเข้าแลกตลอดมา แล้วเราไม่เคยเห็นความเลวร้ายของพระที่มาประกาศตนทุกแบบทุกฉบับ เช่น ประกาศโฆษณาหลอกลวงเขา พระหลอกลวงได้ยังไงนะ โโกหกหลอกลวง จากนั้นก็โจมตีเรา นี่ที่มันชัดเจนมาก หลวงตาจับเอาตอนโจมตีหลวงตานะ จับยังงี้ คือมันสวนกันร้อยเปอร์เซ็นต์ก็เราทำหน้าที่เอง คือเขาโฆษณาโจมตี

ดีเราว่าเงินบรรดาพี่น้องทั้งหลายบริจาคผ่านมหาหลวงตาบัวนี้ หลวงตาบัวเอาเข้าพุงหมดเลย

ที่นี้เขารู้ว่าเข้าพุงตัวเองหมดกับที่เราปฏิบัติมาบอกตรง ๆ เลยว่าสตางค์หนึ่งเราไม่มีขนาดนั้นนะ เราบริสุทธิขนาดนั้น ก็ว่าเอาเข้าพุงตัวเองหมด เราจึงจับได้ปั๊บเลยว่านี่มันขาดไปแล้วเรื่องของพระขึ้นทันทีเลย หากความเป็นพระไม่ได้แล้ว ความบริสุทธิของเราเต็มสัดเต็มส่วนกับความมันใจมดีเรานี้มันสวนทางกันด้วยความสกปรกสุดยอดว่างั้นเถอะนะ ผ่านไปร้อยเปอร์เซ็นต์กับความบริสุทธิร้อยเปอร์เซ็นต์จับเอาจุดนี้เลย พวกนี้มันหมดแล้วสภาพเป็นพระ ที่เราพูดปลื้กย่อยไปก็คือว่า ใครคนไหนที่มาเห็นทะเบียนบัญชีของเราที่จัดเก็บรับจ่ายอะไร ๆ ทั้งหมดใช้ใหม่ ก็ไม่เคยมาเห็นเลย แล้วเหตุใดมาหน้าด้านพูดว่าเงินพี่น้องทั้งหลายบริจาคนี้เราเอาเข้าพุงของเราหมดนี้ มันเอามาจากไหน เราเป็นผู้จัดผู้เก็บรักษาเองใช้ใหม่ ใครจะรู้ยิ่งกว่าเรา

ไอ้พวกนี้มันเอาความรู้มาจากไหนจึงมาตัมเราได้อย่างนี้ แบบหน้าด้านว่างั้นเลย นี่ที่เรารู้ว่าหมดสภาพพระว่างั้นเลย เราพูดจริง ๆ อย่างนี้แหละ เพราะเรื่องที่ว่า มีเรื่องราวมาหาเราจะทำอย่างนั้นอย่างนี้ เราได้ยินมาอย่างนั้นเราพูดอย่างนั้น เข้าใจแล้วนะ เราจะพูดอย่างอื่นไปไม่ได้ อันนี้ออกมาเขาก็บอกมาแต่เพียงว่าออกมาจากกลุ่มนี้ พวกนี้เขาบอกว่าพวกพระ แน่ะฟังซิ มันก็ฟังไม่ได้เลย

อันนี้เราพูดตามเรื่องราวของโลกสกปรก สำหรับเราเองไม่มีในสามแดนโลกธาตุเราบอกไม่มีเลย สำหรับเราเองในสามแดนโลกธาตุนี้ไม่มีอะไรในใจของเราเลยเท่าที่เขามาพูดให้ฟังนะ เรียกว่าเขาเป็นเดือดเป็นแค้นต่อหลวงตานี้อย่างสุดยอดเลย เพราะฉะนั้นจะได้วิธีใดขอให้เอาเลย ๆ ถึงขนาดนั้น

อ.รัตน : เขาออกทั่วประเทศคะ แล้วก็ไปเที่ยวพูดพอดีหลานที่บ้านเขาไปที่อยุธยา วัดมเหยงค์ เขาไปพูดไปว่าทั่วประเทศเลยคะ หลานเขาทนไม่ได้เขาก็เลยมาบอกเจ้าคะ เรื่องว่าเขาว่าทางฝ่ายหลวงตานีคะ ถ้าสันติบาลเขาจับได้เราต้องโทษฆานะคะว่าเขาทำเราเพราะเหตุใด ลูกต้องขออนุญาตเจ้าคะว่าหลวงตาทำประโยชน์

หลวงตา : เราก็กเล่าให้ฟังเฉย ๆ เพื่อพวกเราต้องมีข้อคิดต่าง ๆ ที่จะปฏิบัติให้เป็นประโยชน์แก่ชาติของเราก็พอแล้ว ก็เท่านั้นละ เราเล่าให้ฟัง ไม่เพื่อความฉิบหายให้แก่ผู้ใดนะ หลวงตาเล่าตามเหตุตามผลตามอรรถตามธรรมไปกลาง ๆ ผ่านไปเลยอย่างนั้นละ เอาที่นี้เสร็จแล้วนะ นี่เราก็ดูถึงเรื่องเขาเป็นเดือดเป็นแค้นกับเรานี้เรียกว่า สุดยอดเลย จะทำได้วิธีไหนให้เอาเลย ถึงขนาดนั้นก็มึนนะ ผู้ที่มาเล่าให้ฟัง แต่เราไม่ถามเรื่องราวต่อไป เพราะเราเป็นธรรมอยู่แล้วนี่ไปถามหาอะไร เรื่องเหล่านั้นก็

เป็นเรื่องของเขาก็ปล่อยไปเรื่อย เป็นแต่เพียงว่ารับทราบ ๆ ไว้แล้วผ่าน ๆ ให้เราไป
ชอกแซกไม่เอา ไม่เล่น ก็มีเท่านั้นละ

อ่านธรรมะหลวงตา วันต่อวัน ทางอินเทอร์เน็ต www.luangta.com